

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз Пр 43/2017
12.12.2017. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Зорана Таталовића, председника већа, Радмиле Драгичевић-Дичић, Маје Ковачевић-Томић, Соње Павловић и Биљане Синановић, чланова већа, са саветником Јеленом Петковић-Милојковић, као записничарем, у прекршајном предмету окривљене АА, због прекршаја из члана 331. став 1. тачка 7. у вези члана 44. ЗОБС-а, одлучујући о захтеву за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Пtz 644/17 од 30.11.2017. године, поднетом против правноснажне пресуде Прекршајног суда у Београду Пр 78010/16 од 28.06.2017. године, у седници већа одржаној дана 12.12.2017. године, донео је

ПРЕСУДУ

УСВАЈА СЕ као основан захтев за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца Пtz 644/17 од 30.11.2017. године тако што Врховни касациони суд **ПРЕИНАЧАВА** правноснажну пресуду Прекршајног суда у Београду Пр 78010/16 од 28.06.2017. године и на основу одредбе члана 248. став 1. тачка 6. у вези члана 84. став 1. и 7. Закона о прекршајима према окривљеној АА, са личним подацима као у спису предмета

ОБУСТАВЉА ПОСТУПАК

Да је:

дана 04.11.2015. године у 02.20 часова у Београду, управљала путничким возилом „Б“ категорије, регистарске ознаке ... и кретала се државним путем првог А реда број 1 из правца ... у правцу ... и када је била у висини КМ. стуба 581 уређајима за утврђивање прекршаја у саобраћају (возило - пресретач) је детектовано и документовано да се возилом кретала брзином од 143,5 км/х на аутопуту, ван насеља, где је брзина ограничена саобраћајним знаком на 80 км/х,

- чиме би учинила прекршај из члана 331. став 1. тачка 7. у вези члана 44. Закона о безбедности саобраћаја на путевима.

Трошкове прекршајног поступка сноси суд.

Образложење

Пресудом Прекршајног суда у Београду Пр 78010/16 од 28.06.2017. године окривљена АА оглашена је одговорном да је дана 04.11.2015. године учинила прекршај из члана 331. став 1. тачка 7. у вези члана 44. Закона о безбедности саобраћаја на путевима за које је осуђена на новчану казну у износу од 15.000,00 динара коју је дужна да плати у року од 15 дана од дана правноснажности пресуде, а у противном иста ће се извршити на начин прописан одредбом члана 41. Закона о прекршајима. Том пресудом окривљеној је уз изречену новчану казну за учињени прекршај изречено 6 казних поена, које ће по правноснажности пресуде евидентирати територијално надлежна организациона јединица МУП-а која возача води у евиденцији, сходно члану 198. Закона о безбедности саобраћаја на путевима, а такође је истој сходно одредби члана 338. став 1. тачка 8. Закона о безбедности саобраћаја на путевима и члана 58. Закона о прекршајима изречена и обавезна заштитна мера забране управљања моторним возилом „Б“ категорије у трајању од три месеца, коју ће по правноснажности ове пресуде сходно члану 201. Закона о безбедности саобраћаја на путевима извршити територијално надлежна организациона јединица МУП-а која возача води у евиденцији. Истом пресудом, окривљена је обавезана да на име трошкова прекршајног поступка плати паушални износ од 1.000,00 динара у истом року као и на новчану казну, под претњом принудног извршења.

Против наведене пресуде, захтев за заштиту законитости поднео је Републички јавни тужилац Пtz 644/17 од 30.11.2017. године због битне повреде одредаба прекршајног поступка из члана 264. став 2. тачка 4. у вези члана 161. став 1. Закона о прекршајима и, како то произилази из садржине захтева због повреде одредбе члана 84. став 1. Закона о прекршајима, са предлогом да Врховни касациони суд поднети захтев за заштиту законитости усвоји као основан и преиначи правноснажну пресуду Прекршајног суда у Београду Пр 78010/16 од 28.06.2017. године тако што ће прекршајни поступак против окривљене АА за прекршај из члана 331. став 1. тачка 7. у вези члана 44. Закона о безбедности саобраћаја на путевима на основу члана 248. став 1. тачка 6. Закона о прекршајима обуставити услед наступања асполутне застарелости прекршајног гоњења.

По налажењу Врховног касационог суда основано се захтевом за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца истиче да је побијана пресуда донета уз битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 264. став 2. тачка 4. у вези члана 161. став 1. Закона о прекршјима, што је утицало на законито и правилно доношење одлуке.

Наиме, одредбом члана 118. став 4. Закона о прекршајима прописано је да окривљени има право да се брани сам или уз стручну помоћ браниоца.

Одредбом члана 161. став 1. Закона о прекршајима прописано је да ако окривљени има браниоца, све одлуке од чијег достављања тече рок за жалбу

доставиће се само браниоцу, а ако их има више само једном од њих и тиме се достављање окривљеном сматра извршеним.

Одредбом члана 259. став 1. Закона о прекршајима прописано је да жалбу могу изјавити окривљени, бранилац и подносилац захтева.

Како је окривљена приликом саслушања изјавила да своју одбрану жели да да уз стручну помоћ адвоката Вање Савовића, а по приложеном пуномоћју у спису предмета, то је првостепени суд повредио право одбране окривљене када донету пресуду Пр 78010/16 није доставио њеном браниоцу, адвокату Вањи Савовићу већ само окривљеној.

Осим тога, одредбом члана 331. став 1. тачка 7. у вези члана 44. Закона о безбедности саобраћаја на путевима прописано је да ће се учинилац казнити новчаном казном у распону од 15.000,00 до 30.000,00 динара или казном затвора до 30 дана.

Одредбом члана 84. став 1. Закона о прекршајима која регулише застарелост покретања и вођења прекршајног поступка прописано је да се прекршајни поступак не може покренути нити водити ако протекне једна година од дана када је прекршај учињен, док је ставом 7. наведеног члана прописано да покретање и вођење прекршајног поступка застарева у сваком случају кад протекне два пута онолико времена колико се по закону тражи за застарелост.

Како је окривљеној АА стављено на терет да је прекршај из члана 331. став 1. тачка 7. у вези члана 44. Закона о безбедности саобраћаја на путевима учинила дана 04.11.2015. године то је, по налажењу Врховног касационог суда, а сходно садржини напред цитираних прекршајних одредби, апсолутна застарелост за вођење прекршајног поступка наступила дана 04.11.2017. године.

Како је услед околности наступања апсолутне застарелости искључена свака даља радња у правцу прекршајног гоњења окривљене за наведени прекршај, то, по правилној примени одредаба прекршајног материјалног права (члан 265. тачка 3. ЗПР) прекршајни поступак против окривљене за предметни прекршај мора бити обустављен у смислу одредбе члана 248. став 1. тачка 6. Закона о прекршајима, на шта се основано захтевом за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца указује.

Како је Врховни касациони суд на основу одредбе члана 287. став 4. у вези члана 248. став 1. тачка 6. члана 84. став 1. и 7. Закона о прекршајима преиначио побијану пресуду тако што је према окривљеној обуставио прекршајни поступак због прекршаја из члана 331. став 1. тачка 7. у вези члана 44. Закона о безбедности саобраћаја на путевима, због наступања апсолутне застарелости прекршајног гоњења, то је одлучио да трошкове прекршајног поступка сноси суд.

Осим тога, по налажењу Врховног касационог суда, основано се захтевом за заштиту законитости Републичког јавног тужиоца указује да је првостепени прекршајни суд у току прекршајног поступка повредио право одбране окривљене, јер првостепену пресуду није доставио браниоцу исте, чинећи тако битну повреду одредаба прекршајног поступка из члана 264. став 2. тачка 4. у вези члана 161. став 1. Закона о прекршајима, а што је утицало на законито и правилно пресуђење.

Руковођен изнетим разлозима, Врховни касациони суд је на основу одредбе члана 287. став 4. у вези члана 248. став 1. тачка 6. и члана 141. став 2. Закона о прекршајима донео одлуку као у изреци ове пресуде.

Записничар-саветник,
Јелена Петковић-Милојковић, с.р.

Председник већа-судија,
Зоран Таталовић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић